

Mål T-303/03

Lidl Stiftung & Co. KG

mot

**Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)**

”Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av ordmärket Salvita — Det äldre nationella ordmärket SOLEVITA — Bevisning på användning av det äldre nationella varumärket — Avslag på invändningen”

Förstainstansrättens dom (femte avdelningen) av den 7 juni 2005 II - 1922

Sammanfattning av domen

1. *Gemenskapsvarumärke — Anmärkningar från tredje man samt invändningar — Prövning av invändning — Bevis på användning av det äldre varumärket — Verkligt bruk — Begrepp — Tolkning med beaktande av syftet med artikel 43.2 och 43.3 i förordning nr 40/94*

(Rådets förordning nr 40/94, artikel 43.2 och 43.3)

2. *Gemenskapsvarumärke — Anmärkningar från tredje man samt invändningar — Prövning av invändning — Bevis på användning av det äldre varumärket — Verkligt bruk — Begrepp — Bedömningskriterier — Krav på konkret och objektiv bevisning (Rådets förordning nr 40/94, artikel 43.2 och 43.3)*
3. *Gemenskapsvarumärke — Anmärkningar från tredje man samt invändningar — Prövning av invändning — Bevis på användning av det äldre varumärket — Bevisuppgifters bevisvärde — Bedömningskriterier (Rådets förordning nr 40/94, artiklarna 43.2, 43.3 och 76.1 f; kommissionens förordning nr 2868/95, artikel 1, regel 22.3)*
4. *Gemenskapsvarumärke — Överklagande — Talan vid gemenskapsdomstolen — Sakprövningföretsättningar — Grunder som rör överklagandenämndens eget beslut (Rådets förordning nr 40/94, artikel 63.1)*
5. *Gemenskapsvarumärke — Överklagande — Beslut avseende överklagandet — Iakttagande av rätten till försvar — Principens räckvidd (Rådets förordning nr 40/94, artikel 73)*
6. *Gemenskapsvarumärke — Förfarandebestämmelser — Prövning av sakförhållanden på eget initiativ — Invändningsförfarande — Prövning som är begränsad till de grunder som har åberopats och de yrkanden som har framställts — Åberopad bevisning — Parternas bevisbörda (Rådets förordning nr 40/94, artikel 74.1)*
7. *Gemenskapsvarumärke — Anmärkningar från tredje man samt invändningar — Prövning av invändning — Bevis på användning av det äldre varumärket — Ansökan var uttrycklig och framställdes i rätt tid — Verkan — Invändaren har bevisbördan — Varumärkessökanden har inte ifrågasatt de uppgifter på vilka invändningen grundar sig — Saknar betydelse (Rådets förordning nr 40/94, artikel 43.2 och 42.3)*

1. Vid tolkningen av begreppet verkligt bruk, i den mening som avses i artikel 43.2 och 43.3 i förordning nr 40/94, skall det beaktas att syftet med kravet på att det måste ha gjorts verkligt bruk av det äldre varumärket för att detta skall kunna åberopas som hinder mot en

ansökan om gemenskapsvarumärke är att begränsa antalet konflikter mellan två varumärken, om det inte finns några giltiga ekonomiska skäl som följer av en faktisk funktion som varumärket fyller på marknaden. Syftet med nämnda bestämmelse är emellertid varken att

uppskatta hur framgångsrikt ett företag är eller att kontrollera dess ekonomiska strategi eller ens att uteslutande ge varumärkesskydd åt kommersiellt utnyttjande som sker i stor omfattning.

användning som anses motiverad i den berörda ekonomiska sektorn för att bibehålla eller skapa marknadsandelar för de varor och tjänster som skyddas av varumärket, dessa varors eller tjänsters art, marknadens egenskaper samt i vilken omfattning och hur ofta varumärket har använts.

(se punkt 35)

2. Det är fråga om verkligt bruk av ett varumärke, i den mening som avses i artikel 43.2 och 43.3 i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken, när detta används i enlighet med dess grundläggande funktion, som är att garantera ursprungsidentiteten hos de varor och tjänster för vilka det har registrerats, i syfte att skapa eller bibehålla avsättningsmöjligheter för dessa varor och tjänster. Detta gäller inte fiktiv användning som enbart har till syfte att bibehålla varumärkesrätten. Villkoret om verkligt bruk av varumärket förutsätter härvid att märket, såsom det är skyddat inom det relevanta området, används offentligt och utåt.

Vid prövningen av huruvida det har gjorts verkligt bruk av ett äldre varumärke, skall det göras en helhetsbedömning med hänsyn till samtliga relevanta omständigheter i fallet. Vidare kan det inte visas att ett varumärke verkligen har använts genom antaganden eller presumtioner, utan det skall finnas konkreta och objektiva omständigheter som visar att det skett en faktisk och tillräcklig användning av varumärket på den berörda marknaden.

(se punkterna 36–38)

Bedömningen av huruvida det har gjorts verkligt bruk av varumärket skall göras på grundval av samtliga omständigheter och förhållanden som kan styrka att märket faktiskt utnyttjas kommersiellt. Sådana omständigheter är i synnerhet

3. Det finns inget stöd i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken eller förordning nr 2868/95 om genomförande av förordning nr 40/94 för slutsatsen att bevisningen, däribland intyg, vad avser verkligt bruk, i den mening som avses i artikel 43.2 och 43.3 i förordning nr 40/94, skall bedömas med utgångspunkt från den nationella lagstiftningen i en medlemsstat. Vid bedömningen av ett dokumentets bevis-

värde skall det bedömas om dokumentet innehåller tillförlitliga uppgifter och tas hänsyn till dokumentets ursprung, omständigheterna kring dess tillkomst, till vem det är ställt och huruvida dess innehåll verkar förnuftigt och trovärdigt.

harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), som prövar ärendet i första instans, själv inger vissa handlingar till harmoniseringsbyrån och därför har kunnat ta ställning till dem och deras relevans, är överklagandenämnden inte skyldig att låta sökanden yttra sig vad gäller dess bedömning av de omständigheter som denna valt att grunda sitt beslut på.

(se punkt 42)

4. Enligt artikel 63.1 i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken får talan vid gemenskapsdomstolen endast väckas mot överklagandenämndernas beslut. Vid en sådan talan kan således endast grunder som rör överklagandenämndens eget beslut upptas till sakprövning. En grund som går ut på att en enhet vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), som prövar ärendet i första instans, har åsidosatt en förfaranderegulering kan således inte upptas till sakprövning.

Bedömningen av de faktiska omständigheterna ingår i beslutsprocessen och rätten att yttra sig rör samtliga faktiska och rättsliga omständigheter som ligger till grund för ett beslut men inte den beslutande myndighetens slutliga ställningstagande.

(se punkt 62)

(se punkterna 59 och 60)

5. Om en sökande i sin talan mot ett beslut som fattats av en enhet vid Byrån för

6. Enligt ordalydelsen i artikel 74.1 i förordning nr 40/94 om varumärkesrätten skall "i ärenden om relativa registreringshinder prövningen vara begränsad till vad parterna åberopat och yrkat". Även om denna bestämmelses lydelse, i den franska versionen, inte uttryckligen avser parternas inlämnande av bevis,

följer det likväl av bestämmelsen att det även ankommer på parterna att inkomma med bevisning till stöd för sina yrkanden.

(se punkterna 74 och 76)

7. Enligt artikel 43.2 och 43.3 i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken skall, på begäran av den som har gett in registreringsansökan, innehavaren av ett äldre varumärke som har gjort en invändning bevisa att varumärket verkligen har brukats eller att det finns godtagbara skäl till att det aldrig har använts. Om en sådan begäran framställs medför det således att bevisbördan för att varumärket verkligen har använts (eller för att det finns skälig grund för att det inte använts) läggs på den som framställt invändningen, vid äventyr av att invändningen avslås. För att så skall ske krävs det att det i tid framställs en uttrycklig begäran vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Härav följer att underlåtenheten att inge bevis för att varumärket verkligen har använts inte kan medföra att invändningen avslås, såvida inte sökanden i tid har framställt en uttrycklig begäran om sådana bevis vid harmoniseringsbyrån.

Harmoniseringsbyrån skall avslå en invändning mot en ansökan om registrering, om denna ansökan var uttrycklig och framställdes i rätt tid, och den som invänder mot registreringen inte har uppfyllt sin bevisbörda, och detta även om varumärkessökanden inte har ifrågasatt de uppgifter på vilka invändningen grundar sig.

(se punkterna 77–79)